fortsattes senere ved det først besigtede Tømmer, som henlaa i Nærheden af Skur Nr. 1." Altsaa han taler Noget med Besigtelseskommissionens Medlemmer, da han kom tilbage, efterat have været borte i 3 Timer, og det skal godtgjøre, at han altid har været tilstede, og at Tømmeret aldrig blev antaget i hans Fraværelse. Akkurat paa samme Maade forholder det sig med det sidst nævnte Citat, idet det der hedder, at en forhenværende Kvartermand forklarer „at Formanden vel undertiden var fraværende en Tid, medens Forretningen fortsattes . . .". Jeg antager ikke, at jeg behøver at læse Mere op; thi ovenpaa denne Indledning synes der ikke godt at kunne følge Noget, som skal bevise, at Formanden altid var tilstede. Jeg tror nu at have belyst Sammenhængen med de Berigtigelser, som Udvalget i en Betænkning har fremsat til, hvad Statsrevisionen har yttret, og jeg haaber, at den ærede Ordfører ikke vil tage mig det ilde op, naar jeg siger, at disse Berigtigelser nok kunne trænge til adskillige Berigtigelser. — Endnu kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa den besynderlige Uklarhed over Betænkningens hele Opfattelse af det omhandlede Spørgsmaal, der fremkommer ved det Forsvar, der her er ført for „Formandens" oprindelige Paastand, at han aldrig var fraværende under en Besigtelsesforretnings Gang. Thi i Betænkningen Pag. 8 vedkjender Udvalget sig selv den Mening, at det ved de stedfundne Undersøgelser er „oplyst, at det synes ikke at have været usædvanligt, at Formanden i Besigtelseskommissionen ikke har været tilstede under den hele Forretning"; det samme Resultat er ogsaa Statsrevisionen kommen til, men Rigtigheden deraf bestrider Betænkningen Pag. 6. Der møder os saaledes en Modsigelse mellem det ærede Udvalg Pag. 6 og samme ærede Udvalg Pag. 8, der synes mig uløselig, og skjøndt jeg lyttede meget opmærksomt til den ærede Ordførers Foredrag, fandt jeg ikke det mindste Bidrag til Modsigelsens Udjævning. Maaske tør jeg imidlertid senere vente noget af den Art.

Da jeg før tillod mig at give en Fremstilling af den omhandlede Sag, bemærkede jeg, at jeg med Villie forbigik et Punkt, som jeg senere vilde komme tilbage til, og det skal jeg gjøre nu. Det er nemlig det Spørgsmaal, om det Tømmer, som blev antaget i Formandens Fraværelse, og som alt tidligere var blevet besigtet, blev antaget i den Egenskab, hvori det var blevet fremlagt, altsaa som Bjælker. Dette Spørgsmaal har for saa vidt Interesse, som det afhænger af Besvarelsen heraf, om man skal antage, at der har fundet egentlige Misligheder Sted, eller at det kun er store Uordener, som maa beklages. Dette er Spørgsmaalets Betydning. I saa Henseende er det nu oplyst ved de Forhør, som ere blevne afholdte, at det af en Arbeidsmand, som var tilstede, er opfattet saaledes, at Tømmeret var kasseret, og det er der Grund til at antage, at det virkelig har været. Det er endvidere opfattet saaledes, at det derefter igjen er blevet antaget i den samme Egenskab, i hvilken det forud var blevet kasseret, altsaa som Bjælker; men om Rigtigheden heraf har man været i Tvivl, og man er kommen saa vidt med Hensyn til denne Tvivl, at man endog tror med temmelig Sikkerhed at kunne sige, at der ingen Mislighed har fundet Sted. Jeg maa imidlertid tilstaa, at jeg endnu ikke med Hensyn til dette Punkt er overbevist, og jeg beder, at man ikke vil beskylde mig for utidig Mistænksomhed, førend man har hørt den Forklaring, som jeg derom har at give. Dette, at Tømmeret skulde være antaget i en anden Karakter end den, hvori det var præsenteret, grunder sig paa en Udtalelse af Formanden. Han har nemlig forklaret, at det meget ofte hænder paa Værftet ved Besigtelse af Tømmer, at, naar der f. Ex. præsenteres Bjælker til Antagelse, og en Bjælke ikke findes at være snorlige, den da bliver kasseret i denne Egenskab, medens man dog finder, at man alligevel kan have Brug for dette Tømmer paa Værftet, og derfor taler med Leverandøren og bliver enig med ham om, at det kan antages som Tømmer i en anden Egenskab. Det kan nemlig maaske være, at, naar man gjennemskærer Tømret paa et bestemt Sted, de to derved fremkomne Stykker da kunne være brugelige hver for sig; man sætter da en Ridse derpaa og saa frembeles. Ligeledes kan det hænde, at andet Tømmer, som paa Værftet præsenteres til Antagelse i een Egenskab, bliver kasseret i denne Egenskab, men af Besigtelseskommissionen alligevel antaget til anden Brug. Dertil slutter sig nu, som det er bemærket af den ærede Ordfører, nogle Oplysninger, som ere fremkomne fra Værftet, og hvorefter det maa antages, at Bjælkerne ikke ere blevne mærkede med et B, uagtet dette er sagt under Forhørerne. Ogsaa dette indeholdes i Formandens Erklæring, som tilbagekalder en af ham under Forhøret fremsat Udtalelse. Jeg maa nu først bemærke, at det forekommer mig meget usikkert at bygge paa en Forklaring af denne Natur, afgiven af Formanden, da det er utvivlsomt, at han — jeg tiltræder i øvrigt Alt, hvad den ærede Ordfører har sagt om hans Hæderlighed — kun har bevaret en meget ufuldstændig Erindring om, hvad han har foretaget sig som Medlem af Besigtelseskommissionen. Dette skal jeg bevise ved at anføre et Exempel derpaa. Jeg har allerede omtalt, at han i den første Erklæring, som han afgav, fastholdt, at han altid var tilstede ved alle Besigtelser, og at intet Tømmer blev antaget eller kasseret uden ved hans personlige Nærværelse efter Samraad med hans Kolleger, imedens det bagefter er oplyst, at han ved den omhandlede Leilighed var fraværende, og at Kommissionsforretningen gik sin Gang alligevel. Det fremgaar endvidere af